

spørgsmålet i byggesagsbehandlingen, og på sager, hvor ansøgningsmaterialet ikke var tilstrækkeligt til at vurdere, om der var forhold, der krævede dispensation.

Dette problem løses ikke ved at henlægge dispensationskompetencen til en anden myndighed, idet fejlene netop bestod i, at kommunerne overså dispensationsspørgsmålet. Kommunerne ville derfor sandsynligvis heller ikke sende sagen til en anden myndighed med henblik på at meddele dispensation.

Opfølgningen på undersøgelsen har derfor først og fremmest bestået i at udbrede kendskabet til undersøgelsen, således at kommunerne lærer af deres fejl. Rapporten er således blevet udsendt til samtlige kommuner, og har været omtalt i Danske Kommuner og andre fagblade.

Undersøgelsen pegede på behovet for at indarbejde procedurer, der løfter kvaliteten i sagsbehandlingen i den enkelte kommune, og KL har derfor med økonomisk støtte fra Erhvervs- og Boligstyrelsen i 2002 gennemført en række workshops med tværfagligt sigte. Deltagerne skulle arbejde aktivt med at udforme arbejdsprocedurer for, hvordan arbejdet skulle foregå i deres egen kommune, således at de kom hjem med en skitse for samarbejdet fremover.

Jeg kan for god ordens skyld oplyse, at det daværende By- og Boligministerium og KL allerede i 1998 udsendte et fællesbrev til kommunalbestyrelserne, hvor spørgsmålet om dispensationer i egne byggesager er omtalt. Samtidig udsendte det daværende By- og Boligministerium en vejledning, hvor der bl.a. blev redegjort for grænserne for kommunalbestyrelsens dispensationskompetence i sager om daginstitutioner.

Jeg kan endelig oplyse, at ministeriet stadig har fokus på den kommunale byggesagsbehandling. Erhvervs- og Boligstyrelsen er således i gang med en undersøgelse af byggesagsbehandlingen i fem mellemstore kommuner. Undersøgelsen har til formål at identificere udfordringer og behov i den kommunale byggesagsbehandling som grundlag for en fortsat dialog med de kommunale parter om fremtidige indsatsområder.

Ad spm. nr. S 2039

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Nicolai Wammen stillet

spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2003-04, forhandlingerne side 6556, lød således:

Til justitsministeren (5/1 04) af:

Nicolai Wammen (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor danske borgere ansat i eksempelvis FN og bosat i udlandet i tilfælde af tyveri ikke kan få udstedt et nyt dansk kørekort og oplyse, hvorvidt hun vil tage skridt til at ændre disse regler?«

Supplerende svar (14/4 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har til brug for den endelige besvarelse af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der har oplyst følgende:

»Det følger af artikel 7, litra b), i Rådets direktiv af 29. juli 1991 om kørekort (91/439/EØF), at udstedelse af kørekort blandt andet er betinget af, at den pågældende har sædvanlig bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet.

Begrebet »sædvanlig bopæl« er nærmere defineret i direktivets artikel 9, hvoraf det fremgår, at der ved »sædvanlig bopæl« forstås det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, dvs. i mindst 185 dage inden for et kalenderår, som følge af sin personlige eller erhvervsmæssige tilknytning, eller når der er tale om en person uden erhvervsmæssig tilknytning, som følge af den personlige tilknytning, der viser, at der består en tæt forbindelse mellem personen og dennes bopælssted.

Det fremgår endvidere, at den sædvanlige bopæl for en person, hvis personlige tilknytning findes et andet sted end den erhvervsmæssige tilknytning, og som derfor skiftevis må opholde sig forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at befinde sig på det sted, hvortil den pågældende har personlig tilknytning, såfremt han med regelmæssige mellemrum vender tilbage hertil. Sidstnævnte betingelse kræves ikke opfyldt, hvis personen opholder sig i en anden medlemsstat med henblik på at udføre et tidsbegrænset hverv.

Såfremt det nævnte kriterium vedrørende sædvanlig bopæl er opfyldt, vil der kunne udstedes duplikatkørekort.

Kørekortdirektivet, herunder kravet om sædvanlig bopæl, som ikke kan fraviges ved national lovgivning, er implementeret i dansk lovgiv-